Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 4ης Φεβρουαρίου 2021*

«Προδικαστική παραπομπή – Κοινή εμπορική πολιτική – Δασμοί αντιντάμπινγκ – Κανονισμός (ΕΚ) 384/96 – Άρθρο 3, παράγραφος 9 – Κίνδυνος πρόκλησης σημαντικής ζημίας – Παράγοντες – Άρθρο 9, παράγραφος 4 – Κανονισμός (ΕΚ) 926/2009 – Εισαγωγές ορισμένων σωλήνων κάθε είδους χωρίς συγκόλληση, από σίδηρο ή χάλυβα, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας – Ανίσχυρο»

Στην υπόθεση C-324/19,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Finanzgericht Hamburg (φορολογικό δικαστήριο Αμβούργου, Γερμανία) με απόφαση της 3ης Απριλίου 2019, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 19 Απριλίου 2019, στο πλαίσιο της δίκης

eurocylinder systems AG

κατά

Hauptzollamt Hamburg-Stadt,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. Βηλαρά, πρόεδρο τμήματος, N. Piçarra (εισηγητή), D. Šváby, S. Rodin και K. Jürimäe, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: P. Pikamäe

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

– η eurocylinder systems AG, εκπροσωπούμενη από τους C. Salder και M. Oldiges, Rechtsanwälte,

– το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκπροσωπούμενο από την H. Marcos Fraile και τον J. Bauerschmidt, επικουρούμενους από τον N. Tuominen, avocat,

– η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη αρχικώς μεν από την A. Demeneix και τον N. Kuplewatzky, εν συνεχεία δε από την P. Němečková,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά το κύρος του κανονισμού (ΕΚ) 926/2009 του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 2009, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ορισμένων σωλήνων κάθε είδους χωρίς συγκόλληση από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ 2009, L 262, σ. 19, στο εξής: επίδικος κανονισμός).

2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ της eurocylinder systems AG (στο εξής: eurocylinder) και του Hauptzollamt Hamburg-Stadt (κεντρικού τελωνείου του Δήμου Αμβούργου, Γερμανία) (στο εξής: τελωνειακή αρχή) σχετικά με τη νομιμότητα δασμού αντιντάμπινγκ που κατέβαλε η eurocylinder, βάσει του επίδικου κανονισμού, επί της εισαγωγής από τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας (στο εξής: ΛΔΚ) σωλήνων χωρίς συγκόλληση κατασκευασμένων από χάλυβα.

Το νομικό πλαίσιο

Ο βασικός κανονισμός

3 Οι αιτιολογικές σκέψεις 2, 4 και 10, του κανονισμού (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 1996, L 56, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 461/2004 του Συμβουλίου, της 8ης Μαρτίου 2004 (ΕΕ 2004, L 77, σ. 12) (στο εξής: βασικός κανονισμός), βάσει του οποίου εκδόθηκε ο επίδικος κανονισμός, έχουν ως εξής:

«(2) [εκτιμώντας] ότι [το κοινό καθεστώς που θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2423/88 του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 1988, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΕ 1988, L 209, σ. 1),] θεσπίστηκε με βάση τις υφιστάμενες διεθνείς υποχρεώσεις, και ιδίως αυτές που απορρέουν από το άρθρο VI της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου (GATT), από τη συμφωνία για την εφαρμογή του άρθρου VI της GATT (κώδικας αντιντάμπινγκ του 1979) και από τη συμφωνία περί της ερμηνείας και της εφαρμογής των άρθρων VI, XVI και XXIII της GATT (κώδικας για τις επιδοτήσεις και τους αντισταθμιστικούς δασμούς)·

[…]

(4) [εκτιμώντας] ότι, κατά την εφαρμογή των εν λόγω κανόνων, είναι απαραίτητο, προκειμένου να διατηρηθεί η ισορροπία μεταξύ των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων που προβλέπονται από τη συμφωνία της GATT, να ληφθεί υπόψη από την [Ευρωπαϊκή Ένωση] η ερμηνεία που δίδουν στους κανόνες αυτούς οι σημαντικότεροι εμπορικοί της εταίροι·

[…]

(10) [εκτιμώντας] ότι είναι ευκταίο να καθιερωθούν σαφείς και λεπτομερείς κατευθυντήριες ρυθμίσεις σχετικά με τους παράγοντες που είναι δυνατό να χρησιμεύσουν για τη διαπίστωση του κατά πόσον οι εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ έχουν προξενήσει σημαντική ζημία ή υπάρχει ο κίνδυνος να προξενήσουν σημαντική ζημία· ότι, όταν γίνεται προσπάθεια να αποδειχθεί ότι ο όγκος και το ύψος των τιμών των επίμαχων εισαγωγών ευθύνονται για τη ζημία που προξενείται στη[…] βιομηχανία [της Ένωσης], πρέπει να δίδεται προσοχή στην επίδραση άλλων παραγόντων, και ειδικότερα των συνθηκών που υφίστανται στην […] αγορά [της Ένωσης]».

4 Το άρθρο 1 του βασικού κανονισμού ορίζει τα εξής:

«1. Δασμός αντιντάμπινγκ είναι δυνατό να επιβάλλεται σε κάθε προϊόν που αποτελεί αντικείμενο ντάμπινγκ, όταν η θέση του σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός της [Ένωσης] προκαλεί ζημία.

2. Ένα προϊόν θεωρείται ότι αποτελεί αντικείμενο ντάμπινγκ όταν η τιμή εξαγωγής του στην [Ένωση] είναι χαμηλότερη από μια συγκρίσιμη τιμή του ομοειδούς προϊόντος, όπως έχει καθοριστεί για τη χώρα εξαγωγής κατά τις συνήθεις εμπορικές πράξεις.

[…]»

5 Το άρθρο 3 του κανονισμού αυτού, με τίτλο «Προσδιορισμός της ζημίας», προβλέπει τα εξής:

«1. Κατά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού και εφόσον δεν ορίζεται κάτι διαφορετικό, ο όρος “ζημία” σημαίνει τη σημαντική ζημία που προκαλείται στη[…] βιομηχανία [της Ένωσης], τον κίνδυνο πρόκλησης σημαντικής ζημίας στη[…] βιομηχανία [της Ένωσης] ή την αισθητή καθυστέρηση της δημιουργίας μιας τέτοιας βιομηχανίας· η ερμηνεία του όρου διέπεται από τις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

[…]

5. Η εξέταση των επιπτώσεων των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ για την οικεία […] βιομηχανία [της Ένωσης] περιλαμβάνει αξιολόγηση όλων των συναφών οικονομικών παραγόντων και των δεικτών που έχουν σημασία για την κατάσταση της […] βιομηχανίας [της Ένωσης]· σε αυτούς συμπεριλαμβάνονται: το γεγονός ότι η μια βιομηχανία εξακολουθεί να διέρχεται φάση ανάκτησης των δυνάμεών της μετά τις συνέπειες από παλαιότερες πρακτικές ντάμπινγκ ή επιδοτήσεις· το μέγεθος του πραγματικού περιθωρίου ντάμπινγκ, η πραγματική ή δυνητική μείωση των πωλήσεων, των κερδών, της παραγωγής, του μεριδίου αγοράς, της παραγωγικότητας, της αποδοτικότητας των επενδύσεων και της χρησιμοποίησης ικανότητας· παράγοντες επηρεάζοντες τις […] τιμές [της Ένωσης]· οι πραγματικές ή δυνητικές αρνητικές συνέπειες για τις ταμειακές ροές, τα αποθέματα, την απασχόληση, τους μισθούς, την ανάπτυξη, την ικανότητα άντλησης κεφαλαίων ή τις επενδύσεις. Η παραπάνω απαρίθμηση δεν είναι εξαντλητική και κανένας από τους ανωτέρω παράγοντες, ούτε περισσότεροι εξ αυτών από κοινού δεν έχουν κατ’ ανάγκη αποφασιστική σημασία.

[…]

7. Άλλοι γνωστοί παράγοντες πλην των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, οι οποίοι προξενούν κατά το ίδιο χρονικό διάστημα ζημία στη[…] βιομηχανία [της Ένωσης], εξετάζονται ομοίως, προκειμένου να διασφαλισθεί ότι η προκαλούμενη από τους εν λόγω άλλους παράγοντες ζημία δεν αποδίδεται στις εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ κατ’ εφαρμογή της παραγράφου 6. Στους παράγοντες που είναι δυνατό να ληφθούν υπόψη εν προκειμένω περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, ο όγκος και οι τιμές εισαγωγών πωλούμενων σε τιμές που δεν απορρέουν από πρακτικές ντάμπινγκ, η τυχόν συρρίκνωση της ζήτησης ή μεταβολές των δεδομένων κατανάλωσης, τυχόν περιοριστικές εμπορικές πρακτικές που εφαρμόζουν οι παραγωγοί τρίτων χωρών και [της Ένωσης] και ο μεταξύ τους ανταγωνισμός, οι τεχνολογικές εξελίξεις, καθώς και οι εξαγωγικές επιδόσεις και η παραγωγικότητα της […] βιομηχανίας [της Ένωσης].

[…]

9. Για να διαπιστωθεί κατά πόσον υφίσταται κίνδυνος πρόκλησης σημαντικής ζημίας, λαμβάνονται υπόψη τα πραγματικά περιστατικά, και όχι απλώς τυχόν ισχυρισμοί, εικασίες ή μεμακρυσμένες πιθανότητες. Οποιαδήποτε μεταβολή των περιστάσεων, που θα δημιουργούσε κατάσταση υπό την οποία είναι πιθανή η πρόκληση ζημίας από το ντάμπινγκ, πρέπει να είναι δυνατόν να προβλεφθεί με βεβαιότητα και να είναι επικείμενη.

Όταν εξετάζεται κατά πόσον υπάρχει κίνδυνος πρόκλησης σημαντικής ζημίας, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη, μεταξύ άλλων, οι ακόλουθοι παράγοντες:

α) τυχόν αύξηση σε σημαντικό ποσοστό των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ στην αγορά [της Ένωσης], η οποία αποτελεί ένδειξη για την πιθανότητα ουσιώδους αύξησης των εισαγωγών·

β) η ύπαρξη επαρκούς, ελεύθερα διαθέσιμης ικανότητας του εξαγωγέα ή η επικείμενη σημαντική αύξηση της ικανότητάς του, από την οποία προκύπτει ως πιθανή σημαντική αύξηση των εξαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ προς την [Ένωση], λαμβανομένης υπόψη της ύπαρξης άλλων εξαγωγικών αγορών, οι οποίες θα μπορούσαν ενδεχομένως να απορροφήσουν τυχόν πρόσθετες εξαγωγές·

γ) το κατά πόσον τα εισαγόμενα προϊόντα εισέρχονται σε τιμές που θα είχαν ως αποτέλεσμα τη σε σημαντικό βαθμό συμπίεση ή παρεμπόδιση της αύξησης των τιμών που θα είχε σημειωθεί σε αντίθετη περίπτωση και οι οποίες είναι πιθανό να οδηγήσουν σε αύξηση της ζήτησης για επιπλέον εισαγωγές

και

δ) τα αποθέματα του υπό [διερεύνηση] προϊόντος.

Κανένας από τους ανωτέρω παράγοντες δεν έχει κατ' ανάγκη αποφασιστική σημασία, αλλά όλοι οι παράγοντες που λαμβάνονται υπόψη πρέπει να οδηγούν στο συμπέρασμα ότι επίκειται η πραγματοποίηση περαιτέρω εξαγωγών με πρακτικές ντάμπινγκ και ότι είναι πιθανή η πρόκληση σημαντικής ζημίας αν δεν ληφθούν προστατευτικά μέτρα.»

6 Το άρθρο 6 του εν λόγω κανονισμού, το οποίο φέρει τον τίτλο «Έρευνα», ορίζει στην παράγραφο 1 τα εξής:

«Μετά την κίνηση της διαδικασίας, η Επιτροπή, ενεργώντας σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, αρχίζει έρευνα σε επίπεδο [Ένωσης]. Η έρευνα αυτή αφορά τόσο το ντάμπινγκ, όσο και τη ζημία, και διεξάγεται και για τα δύο ταυτοχρόνως. Προκειμένου να εξαχθούν αντιπροσωπευτικά συμπεράσματα, επιλέγεται μια περίοδος έρευνας η οποία, στην περίπτωση του ντάμπινγκ, συνήθως καλύπτει διάστημα όχι βραχύτερο των έξι μηνών αμέσως πριν από την έναρξη της διαδικασίας. Κατά κανόνα, τυχόν πληροφορίες που αναφέρονται σε χρονικό διάστημα μεταγενέστερο της περιόδου έρευνας δεν λαμβάνονται υπόψη.»

7 Κατά το άρθρο 7 του βασικού κανονισμού, το οποίο φέρει τον τίτλο «Προσωρινά μέτρα»:

«1. Είναι δυνατόν να επιβληθούν προσωρινοί δασμοί εφόσον έχει αρχίσει η διαδικασία σύμφωνα με το άρθρο 5, έχει εκδοθεί δημόσια ανακοίνωση, έχει παρασχεθεί στα ενδιαφερόμενα μέρη κατάλληλη δυνατότητα για να υποβάλλουν πληροφορίες και να διατυπώσουν τις παρατηρήσεις τους σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 10, έχει διατυπωθεί προσωρινό συμπέρασμα με το οποίο επιβεβαιώνεται η ύπαρξη ντάμπινγκ και η εξ αυτού πρόκληση ζημίας στη[…] βιομηχανία [της Ένωσης] και εφόσον το συμφέρον [της Ένωσης] επιβάλλει τη λήψη μέτρων για την αποτροπή της ζημίας. Δεν επιτρέπεται επιβολή προσωρινών δασμών ούτε πριν από την πάροδο 60 ημερών αλλά ούτε και μετά την παρέλευση εννέα μηνών από την έναρξη της διαδικασίας.

[…]

4. Η Επιτροπή επιβάλλει προσωρινούς δασμούς μετά από διαβουλεύσεις ή, σε εξαιρετικά επείγουσες περιπτώσεις, αφού ενημερώσει τα κράτη μέλη. Στην τελευταία αυτή περίπτωση, διεξάγονται διαβουλεύσεις το αργότερο δέκα ημέρες μετά την ημερομηνία κοινοποίησης στα κράτη μέλη των μέτρων που έχει λάβει η Επιτροπή.

[…]

7. Οι προσωρινοί δασμοί είναι δυνατόν να επιβληθούν για ένα εξάμηνο που μπορεί να παραταθεί για ένα τρίμηνο, ή είναι δυνατόν να επιβληθούν για ένα εννεάμηνο. […]»

8 Το άρθρο 9 του βασικού κανονισμού, με τίτλο «Περάτωση χωρίς τη λήψη μέτρων· επιβολή οριστικών δασμών», ορίζει τα εξής στην παράγραφο 4:

«Όταν από τα πραγματικά περιστατικά, όπως αυτά έχουν διαπιστωθεί τελικώς, προκύπτει ότι υπάρχει ντάμπινγκ και ότι εξ αυτού προκαλείται ζημία, καθώς και ότι το συμφέρον της [Ένωσης] επιβάλλει παρέμβαση σύμφωνα με το άρθρο 21, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής και μετά από διαβουλεύσεις στο πλαίσιο της συμβουλευτικής επιτροπής, επιβάλλει οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ. Το Συμβούλιο εγκρίνει την πρόταση, εκτός αν αποφασίσει με απλή πλειοψηφία να την απορρίψει εντός περιόδου ενός μηνός από την υποβολή της πρότασης από την Επιτροπή. Όταν ισχύουν προσωρινοί δασμοί, υποβάλλεται πρόταση για οριστικά μέτρα το αργότερο εντός ενός μηνός πριν από τη λήξη ισχύος αυτών των δασμών. Το ύψος του δασμού αντιντάμπινγκ δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει το περιθώριο ντάμπινγκ που έχει διαπιστωθεί, αλλά θα πρέπει να είναι κατώτερο του εν λόγω περιθωρίου, αν η επιβολή δασμού χαμηλότερου ύψους κρίνεται επαρκής για την εξάλειψη της ζημίας που υφίσταται ο […] κλάδος παραγωγής [της Ένωσης].»

9 Κατά το άρθρο 11, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του εν λόγω κανονισμού:

«Κάθε οριστικό μέτρο αντιντάμπινγκ παύει να ισχύει πέντε έτη από την επιβολή του ή από την ημερομηνία ολοκλήρωσης της πλέον πρόσφατης διαδικασίας επανεξέτασης η οποία κάλυψε τόσο το ντάμπινγκ, όσο και τη ζημία, εκτός αν η επανεξέταση οδήγησε στο συμπέρασμα ότι τυχόν λήξη της ισχύος του μέτρου είναι πιθανόν να οδηγήσει στη συνέχιση ή στην επανάληψη του ντάμπινγκ και της ζημίας. Κάθε επανεξέταση ενόψει της λήξης της ισχύος ενός μέτρου αρχίζει με πρωτοβουλία της Επιτροπής ή μετά από αίτηση που υποβάλλεται εκ μέρους ή για λογαριασμό των […] παραγωγών [της Ένωσης], ενώ το μέτρο παραμένει σε ισχύ μέχρι να ολοκληρωθεί η επανεξέταση.»

10 Ο βασικός κανονισμός καταργήθηκε και αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 2009, L 343, σ. 51), ο οποίος καταργήθηκε στη συνέχεια και αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΕ) 2016/1036 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2016, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2016, L 176, σ. 21).

Ο προσωρινός κανονισμός

11 Στις 7 Απριλίου 2009 η Επιτροπή εξέδωσε, βάσει του άρθρου 7 του βασικού κανονισμού, τον κανονισμό (ΕΚ) 289/2009, για την επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές ορισμένων σωλήνων κάθε είδους χωρίς συγκόλληση, από σίδηρο ή χάλυβα, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ 2009, L 94, σ. 48, στο εξής: προσωρινός κανονισμός).

12 Ο συντελεστής του προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ επί των εισαγωγών σωλήνων χωρίς συγκόλληση, από σίδηρο ή χάλυβα (στο εξής: TTSS), ορίστηκε στο άρθρο 1, παράγραφος 2, του προσωρινού κανονισμού σε 15,6 % για τη Hubei Xinyegang Steel Co., Ltd (στο εξής: Hubei), σε 15,1 % για τη Shandong Luxing Steel Pipe Co., Ltd, σε 22,3 % για τις εταιρίες που μνημονεύονται στο παράρτημα του κανονισμού αυτού και σε 24,2 % για όλες τις άλλες εταιρίες.

13 Στην αιτιολογική σκέψη 13 του κανονισμού αυτού, η Επιτροπή επισήμανε ότι η έρευνα για τη διαπίστωση πρακτικής ντάμπινγκ και ζημίας κάλυψε την περίοδο από την 1η Ιουλίου 2007 έως τις 30 Ιουνίου 2008 (στο εξής: περίοδος έρευνας) και ότι η εξέταση των χρήσιμων τάσεων για την εκτίμηση της ζημίας αυτής κάλυψε το διάστημα από το 2005 έως το τέλος της περιόδου έρευνας (στο εξής: υπό εξέταση περίοδος).

14 Με τις αιτιολογικές σκέψεις 89 και 126 του εν λόγω κανονισμού, η Επιτροπή συμπέρανε ότι ο κλάδος παραγωγής του επίμαχου προϊόντος στην Ένωση δεν είχε υποστεί σημαντική ζημία, αλλά υπήρχε κίνδυνος πρόκλησης σημαντικής ζημίας στον εν λόγω κλάδο παραγωγής, αν δεν λαμβάνονταν μέτρα αντιντάμπινγκ.

Ο επίδικος κανονισμός

15 Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 9 του βασικού κανονισμού, ο επίδικος κανονισμός επέβαλε, με το άρθρο 1, παράγραφος 1, οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων TTSS καταγωγής ΛΔΚ και καθόρισε, στην παράγραφο 2, τον συντελεστή του δασμού αυτού σε 17,7 % για τη Shandong Luxing Steel Pipe Co., Ltd, σε 27,2 % για τις λοιπές συνεργασθείσες εταιρίες, οι οποίες μνημονεύονται στο παράρτημα του κανονισμού αυτού, και σε 39,2 % για όλες τις άλλες εταιρίες.

16 Ο επίδικος κανονισμός επιβεβαίωσε, στις αιτιολογικές σκέψεις 35 έως 81, το συμπέρασμα το οποίο περιλαμβάνεται στον προσωρινό κανονισμό και κατά το οποίο, αφενός, ο κλάδος παραγωγής της Ένωσης ήταν σε ευάλωτη θέση κατά το πέρας της περιόδου έρευνας, ακόμη και αν δεν είχε υποστεί ζημία κατά την περίοδο αυτή, και, αφετέρου, αν δεν λαμβάνονταν μέτρα αντιντάμπινγκ, οι αποτελούσες αντικείμενο ντάμπινγκ εισαγωγές ορισμένων TTSS από τη ΛΔΚ θα προκαλούσαν πολύ σύντομα σημαντική ζημία στον εν λόγω κλάδο παραγωγής. Ο ως άνω κανονισμός έλαβε υπόψη δεδομένα σχετικά με το χρονικό διάστημα μεταξύ Ιουλίου 2008 και Μαρτίου 2009 (στο εξής: μεταγενέστερο της περιόδου έρευνας χρονικό διάστημα).

17 Ο επίδικος κανονισμός ακυρώθηκε με την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 29ης Ιανουαρίου 2014, Hubei Xinyegang Steel κατά Συμβουλίου (T-528/09, EU:T:2014:35), κατά το μέρος που επέβαλλε δασμό αντιντάμπινγκ στα προϊόντα της Hubei. Οι αιτήσεις αναιρέσεως που ασκήθηκαν κατά της αποφάσεως αυτής απορρίφθηκαν με την απόφαση του Δικαστηρίου της 7ης Απριλίου 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava κ.λπ. κατά Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P και C-193/14 P, EU:C:2016:209).

Ο εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2015/2272

18 Στις 3 Οκτωβρίου 2014, η Επιτροπή κίνησε επανεξέταση ενόψει της λήξης ισχύος των μέτρων αντιντάμπινγκ που θεσπίστηκαν με τον επίδικο κανονισμό, σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 2, του κανονισμού 1225/2009. Η επανεξέταση αυτή αποσκοπούσε στην αξιολόγηση της πιθανότητας να συνεχισθεί ή να επαναληφθεί το ντάμπινγκ συνεπεία της λήξης ισχύος των μέτρων αυτών και κάλυψε την περίοδο μεταξύ 1ης Ιουλίου 2013 και 30ής Ιουνίου 2014.

19 Στις 7 Δεκεμβρίου 2015, κατά το πέρας της ως άνω επανεξέτασης, η Επιτροπή εξέδωσε τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2015/2272, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων σωλήνων κάθε είδους χωρίς συγκόλληση από σίδηρο ή χάλυβα, καταγωγής

Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, κατόπιν επανεξέτασης ενόψει της λήξης ισχύος των μέτρων σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 2, του κανονισμού 1225/2009 (ΕΕ 2015, L 322, σ. 21). Οι συντελεστές του δασμού αντιντάμπινγκ που καθορίζονταν με τον εν λόγω εκτελεστικό κανονισμό ήταν οι ίδιοι με εκείνους που προέβλεπε ο επίδικος κανονισμός.

Η εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2018/928

20 Στις 28 Ιουνίου 2018, η Επιτροπή εξέδωσε την εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2018/928 για την περάτωση της επανέναρξης της έρευνας σχετικά με τις αποφάσεις στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-186/14 P και C-193/14 P σε σχέση με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 926/2009 και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2015/2272 (ΕΕ 2018, L 164, σ. 51).

21 Στις αιτιολογικές σκέψεις 7, 36 και 37 της εκτελεστικής απόφασης, η Επιτροπή υπογράμμισε, κατ' ουσίαν, ότι η επανέναρξη της έρευνας επανεξέτασης σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 2, του κανονισμού 1225/2009, η οποία κατέληξε στην έκδοση του εκτελεστικού κανονισμού 2015/2272, δεν είχε ως αντικείμενο την εξέταση του κύρους του επίδικου κανονισμού έναντι των λοιπών Κινέζων παραγωγών-εξαγωγέων πλην της Hubei, αλλά να καθορίσει αν η κατάργηση του εκτελεστικού κανονισμού ήταν αναγκαία υπό το πρίσμα των αποφάσεων της 29ης Ιανουαρίου 2014, Hubei Xinyegang Steel κατά Συμβουλίου (T-528/09, EU:T:2014:35), καθώς και της 7ης Απριλίου 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava κ.λπ. Κατά Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P και C-193/14 P, EU:C:2016:209).

22 Εξάλλου, στην αιτιολογική σκέψη 67 της εν λόγω αποφάσεως, η Επιτροπή επισήμανε ότι δεν έπρεπε να καταργηθούν οι δασμοί αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκαν με τον εκτελεστικό κανονισμό 2015/2272, οι οποίοι είχαν τεθεί σε ισχύ για τους Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς εκτός από τη Hubei, λαμβανομένων υπόψη των αρνητικών συνεπειών που θα είχε η κατάργηση αυτή για τον κλάδο παραγωγής της Ένωσης.

Η διαφορά της κύριας δίκης και το προδικαστικό ερώτημα

23 Στις 4 Νοεμβρίου 2014, η eurocylinder, κατασκευάστρια φιαλών από χάλυβα υψηλής πιέσεως, εισήγαγε TTSS από τη ΛΔΚ, κατασκευαζόμενους από την Tianjin Pipe (Group) Corporation.

24 Με πράξη επιβολής εισαγωγικών δασμών της 4ης Νοεμβρίου 2014, η τελωνειακή αρχή επέβαλε στην eurocylinder δασμό αντιντάμπινγκ ύψους 22 123,10 ευρώ, κατ' εφαρμογήν του συντελεστή 27,2 % που προβλέπεται στο άρθρο 1, παράγραφος 2, του επίδικου κανονισμού.

25 Στις 6 Νοεμβρίου 2017, η eurocylinder ζήτησε από την τελωνειακή αρχή την επιστροφή του εν λόγω δασμού αντιντάμπινγκ, για τον λόγο ότι ο επίδικος κανονισμός είχε μερικώς ακυρωθεί με την απόφαση της 29ης Ιανουαρίου 2014, Hubei Xinyegang Steel κατά Συμβουλίου (T-528/09, EU:T:2014:35), η οποία επικυρώθηκε με την απόφαση του Δικαστηρίου της 7ης Απριλίου 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava κ.λπ. κατά Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P και C-193/14 P, EU:C:2016:209). Κατά την eurocylinder, οι λόγοι της ακύρωσης από το Γενικό Δικαστήριο είναι γενικής φύσεως και, ως εκ τούτου, δεν αφορούν αποκλειστικά τη Hubei.

26 Με απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 2017, η τελωνειακή αρχή απέρριψε την αίτηση της eurocylinder, με την αιτιολογία ότι το Γενικό Δικαστήριο είχε ακυρώσει τον επίδικο κανονισμό μόνον κατά το μέρος που επέβαλλε δασμό αντιντάμπινγκ στα προϊόντα που κατασκεύαζε η Hubei, η οποία ήταν η προσφεύγουσα στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 29ης Ιανουαρίου 2014, Hubei Xinyegang Steel κατά Συμβουλίου (T-528/09, EU:T:2014:35).

27 Δεδομένου ότι η διοικητική προσφυγή που υπέβαλε κατά της αποφάσεως αυτής απορρίφθηκε από την τελωνειακή αρχή στις 23 Αυγούστου 2018, η eurocylinder άσκησε ένδικη προσφυγή ενώπιον του Finanzgericht Hamburg (φορολογικού δικαστηρίου Αμβούργου, Γερμανία), προβάλλοντας την erga omnes ακυρότητα του επίδικου κανονισμού.

28 Το αιτούν δικαστήριο υπενθυμίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο, προκειμένου να ακυρώσει τον κανονισμό αυτόν κατά το μέρος που επέβαλλε δασμούς αντιντάμπινγκ στα προϊόντα που κατασκευάζει η Hubei, έκρινε, με την απόφαση της 29ης Ιανουαρίου 2014, Hubei Xinyegang Steel κατά Συμβουλίου (T-528/09, EU:T:2014:35), ότι ο εν λόγω κανονισμός ενείχε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά την ύπαρξη κινδύνου πρόκλησης σημαντικής ζημίας για τον κλάδο παραγωγής της Ένωσης, κατά παράβαση του άρθρου 3, παράγραφος 9, και του άρθρου 9, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού. Στο μέτρο, όμως, που η αιτιολογία αυτή είναι γενικής ισχύος, αρκεί για να διαπιστωθεί το erga omnes ανίσχυρο του ίδιου κανονισμού.

29 Το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει, εξάλλου, ότι η eurocylinder δεν νομιμοποιούνταν να ασκήσει ευθεία προσφυγή κατά του επίδικου κανονισμού δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, δεδομένου ότι η έρευνα αντιντάμπινγκ που οδήγησε στην έκδοση του κανονισμού αυτού δεν την αφορούσε. Επομένως, η εταιρία αυτή μπορούσε παραδεκτώς να προβάλει, προς στήριξη της προσφυγής της κατά της επίμαχης στην κύρια δίκη αποφάσεως της τελωνειακής αρχής, το ανίσχυρο του εν λόγω κανονισμού.

30 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Finanzgericht Hamburg (φορολογικό δικαστήριο Αμβούργου), αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο το εξής προδικαστικό ερώτημα:

«Είναι έγκυρος ο [επίδικος] κανονισμός;»

Επί του παραδεκτού του προδικαστικού ερωτήματος

31 Προκαταρκτικώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι η μερική ακύρωση του επίδικου κανονισμού με την απόφαση της 29ης Ιανουαρίου 2014, Hubei Xinyegang Steel κατά Συμβουλίου (T-528/09, EU:T:2014:35), η οποία εκδόθηκε στο πλαίσιο προσφυγής ακυρώσεως που άσκησε η Hubei δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, δεν έθιξε τη νομιμότητα των λοιπών διατάξεων του κανονισμού αυτού, ιδίως εκείνων που επιβάλλουν δασμούς αντιντάμπινγκ σε άλλα προϊόντα, πλην εκείνων που κατασκευάζει, εξάγει ή εισάγει η εταιρία αυτή. Ενόσω οι διατάξεις αυτές δεν έχουν ανακληθεί ή κηρυχθεί ανίσχυρες κατόπιν προδικαστικής παραπομπής ή κατόπιν ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας, παράγουν πλήρη έννομα αποτελέσματα έναντι κάθε άλλου προσώπου (πρβλ. απόφαση της 4ης Φεβρουαρίου 2016, C & J Clark International και Puma, C-659/13 και C-34/14, EU:C:2016:74, σκέψεις 183 και 184 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

32 Υπενθυμίζεται επίσης ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, η γενική αρχή που διασφαλίζει σε κάθε ιδιώτη το δικαίωμα να προβάλει, στο πλαίσιο προσφυγής κατά βλαπτικού για αυτόν εθνικού μέτρου, το ανίσχυρο πράξης της Ένωσης που αποτελεί τη βάση του εν λόγω μέτρου, προϋποθέτει ότι ο εν λόγω ιδιώτης δεν έχει το δικαίωμα να ζητήσει απευθείας από τον δικαστή της Ένωσης την ακύρωση της εν λόγω πράξεως, δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ. Αντιθέτως, ο ιδιώτης δεν μπορεί να επικαλεστεί το ανίσχυρο της εν λόγω πράξεως ενώπιον του αρμόδιου εθνικού δικαστηρίου στην περίπτωση κατά την οποία είναι δυνατόν να θεωρηθεί ότι μπορούσε, χωρίς καμία αμφιβολία, να ζητήσει παραδεκτώς την ακύρωση της ίδιας πράξεως ενώπιον του δικαστή της Ένωσης (πρβλ. απόφαση της 19ης Σεπτεμβρίου 2019, Trace Sport, C-251/18, EU:C:2019:766, σκέψη 29 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

33 Εν προκειμένω, όμως, όπως παρατήρησε το αιτούν δικαστήριο, η eurocylinder είναι εισαγωγέας την οποία δεν αφορούσε η έρευνα που κατέληξε στην έκδοση του επίδικου κανονισμού και η οποία δεν μνημονεύεται σε αυτόν. Επιπλέον, από τη δικογραφία που έχει στη διάθεσή του το Δικαστήριο, δεν

προκύπτει ότι η eurocylinder είναι εισαγωγέας συνδεόμενη με τον εξαγωγέα των επίμαχων στην κύρια δίκη TTSS. Εν πάση περιπτώσει, το Δικαστήριο έχει διευκρινίσει ότι η ιδιότητα του εισαγωγέα, ακόμη και αν αυτός συνδέεται με τους εξαγωγείς του συγκεκριμένου προϊόντος, δεν αρκεί, αυτή καθεαυτήν, για να θεωρηθεί ότι ένας κανονισμός περί επιβολής δασμού αντιντάμπινγκ τον αφορά ατομικά (απόφαση της 19ης Σεπτεμβρίου 2019, Trace Sport, C-251/18, EU:C:2019:766, σκέψη 37).

34 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η eurocylinder δεν μπορούσε, πέραν πάσης αμφιβολίας, να ζητήσει παραδεκτώς την ακύρωση του επίδικου κανονισμού δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ.

35 Επομένως, η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως είναι παραδεκτή.

Επί του προδικαστικού ερωτήματος

36 Με το ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο ερωτά, κατ' ουσίαν, αν ο επίδικος κανονισμός, καθόσον επιβάλλει οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ και αφορά την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ορισμένων TTSS καταγωγής ΛΔΚ, είναι έγκυρος υπό το πρίσμα των διατάξεων του άρθρου 9, παράγραφος 4, σε συνδυασμό με το άρθρο 3, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού.

37 Εισαγωγικά, υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, στον τομέα της κοινής εμπορικής πολιτικής και, ειδικότερα, των μέτρων εμπορικής άμυνας, τα όργανα της Ένωσης διαθέτουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως λόγω της πολυπλοκότητας των οικονομικών και πολιτικών καταστάσεων που πρέπει να εξετάσουν (βλ. απόφαση της 19ης Σεπτεμβρίου 2019, Trace Sport, C-251/18, EU:C:2019:766, σκέψη 47 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

38 Ο δικαστικός έλεγχος της ασκήσεως μιας τέτοιας εξουσίας πρέπει, τόσο στο πλαίσιο προσφυγής βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ όσο και στο πλαίσιο αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως για την εκτίμηση του κύρους η οποία υποβλήθηκε δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, να περιορίζεται στην εξακρίβωση του αν τηρήθηκαν οι διαδικαστικοί κανόνες, αν είναι ακριβή τα πραγματικά περιστατικά βάσει των οποίων πραγματοποιήθηκε η βαλλόμενη επιλογή, αν υπήρξε πρόδηλη πλάνη κατά την εκτίμηση των περιστατικών αυτών ή κατάχρηση εξουσίας (απόφαση της 4ης Φεβρουαρίου 2016, C & J Clark International και Puma, C-659/13 και C-34/14, EU:C:2016:74, σκέψη 162 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

39 Εξάλλου, δυνάμει του άρθρου 9, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού, σε συνδυασμό με το άρθρο του 3, παράγραφος 1, όταν από τα πραγματικά περιστατικά, όπως αυτά έχουν διαπιστωθεί τελικώς, προκύπτει ότι υπάρχει ντάμπινγκ και ότι εξ αυτού προκύπτει σημαντική ζημία ή κίνδυνος πρόκλησης σημαντικής ζημίας σε κλάδο παραγωγής της Ένωσης, το Συμβούλιο επιβάλλει οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ. Κατά το άρθρο 3, παράγραφος 9, πρώτο και δεύτερο εδάφιο, του εν λόγω κανονισμού, προκειμένου να διαπιστωθεί η ύπαρξη κινδύνου πρόκλησης σημαντικής ζημίας σε κλάδο παραγωγής της Ένωσης, πρέπει να εξεταστούν, μεταξύ άλλων, οι τέσσερις παράγοντες που μνημονεύονται ρητώς στη διάταξη αυτή και όχι απλώς τυχόν ισχυρισμοί, εικασίες ή μεμακρυσμένες πιθανότητες.

40 Επιπλέον, το Δικαστήριο έχει διευκρινίσει ότι η ύπαρξη κινδύνου πρόκλησης ζημίας, όπως και η ύπαρξη ζημίας, πρέπει να αποδεικνύεται κατά την ημερομηνία λήψης του μέτρου αντιντάμπινγκ, λαμβανομένης υπόψη της κατάστασης του κλάδου παραγωγής της Ένωσης κατά την ημερομηνία αυτή. Πράγματι, μόνον υπό το πρίσμα της καταστάσεως αυτής μπορούν τα θεσμικά όργανα της Ένωσης να προσδιορίσουν αν η επικείμενη αύξηση των μελλοντικών εισαγωγών οι οποίες αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ θα μπορούσε να προκαλέσει σημαντική ζημία στον κλάδο παραγωγής αυτόν, σε περίπτωση που δεν ληφθούν προστατευτικά μέτρα (πρβλ. απόφαση της 7ης Απριλίου 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava κ.λπ. κατά Hubei Xinyegang Steel, C-186/14 P και C-193/14 P, EU:C:2016:209, σκέψεις 31 και 71).

41 Ωστόσο, τα θεσμικά όργανα της Ένωσης έχουν τη δυνατότητα να λαμβάνουν υπόψη, σε ορισμένες περιπτώσεις, τα μεταγενέστερα της περιόδου έρευνας δεδομένα. Μια τέτοια δυνατότητα είναι ακόμη πιο δικαιολογημένη στο πλαίσιο ερευνών που δεν αφορούν τη διαπίστωση ζημίας, αλλά την εξακρίβωση υπάρξεως κινδύνου πρόκλησης ζημίας η οποία, εξ ορισμού, προϋποθέτει ανάλυση των προοπτικών εξέλιξης της αγοράς. Επομένως, τα δεδομένα αυτά μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την επιβεβαίωση ή τη διάψευση των προβλέψεων που περιλαμβάνονται στον κανονισμό της Επιτροπής περί επιβολής προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ και, στην πρώτη περίπτωση, να καταστήσουν δυνατή την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ. Εντούτοις, η χρήση από τα θεσμικά όργανα της Ένωσης των μεταγενέστερων της περιόδου έρευνας δεδομένων δεν είναι δυνατόν να εκφεύγει του ελέγχου του δικαστή της Ένωσης (πρβλ. απόφαση της 7ης Απριλίου 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava κ.λπ. κατά Hubei Xinyegang Steel, C-186/14 P και C-193/14 P, EU:C:2016:209, σκέψεις 71 έως 73).

42 Τέλος, το συμπέρασμα του Συμβουλίου όσον αφορά την κατάσταση του κλάδου παραγωγής της Ένωσης, το οποίο έχει διατυπωθεί στο πλαίσιο της αναλύσεως της σημαντικής ζημίας που προκλήθηκε σε κλάδο παραγωγής της Ένωσης, κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, παραμένει, κατ' αρχήν, κρίσιμο στο πλαίσιο της αναλύσεως του κινδύνου πρόκλησης σημαντικής ζημίας στον συγκεκριμένο κλάδο παραγωγής, κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 9, του κανονισμού αυτού (πρβλ. απόφαση της 7ης Απριλίου 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava κ.λπ. κατά Hubei Xinyegang Steel, C-186/14 P και C-193/14 P, EU:C:2016:209, σκέψη 31).

43 Ακριβώς υπό το πρίσμα των ανωτέρω σκέψεων πρέπει να εκτιμηθεί το κύρος του επίδικου κανονισμού, με γνώμονα τις συνδυασμένες διατάξεις του άρθρου 9, παράγραφος 4, και του άρθρου 3, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού.

44 Εν προκειμένω, το Συμβούλιο επιβεβαίωσε, στις αιτιολογικές σκέψεις 47 έως 49 του επίδικου κανονισμού, την εκτίμηση της Επιτροπής, η οποία περιλαμβανόταν στις αιτιολογικές σκέψεις 88 και 89 του προσωρινού κανονισμού, κατά την οποία ο συγκεκριμένος κλάδος παραγωγής της Ένωσης δεν είχε υποστεί σημαντική ζημία κατά την περίοδο έρευνας, παρόλο που ο κλάδος αυτός βρισκόταν σε ευάλωτη θέση κατά το πέρας της εν λόγω περιόδου. Εντούτοις, λαμβάνοντας υπόψη, μεταξύ άλλων, την εξέταση των πραγματικών περιστατικών που επήλθαν μετά την εν λόγω περίοδο, το Συμβούλιο εκτίμησε, στις αιτιολογικές σκέψεις 76 έως 81 του επίδικου κανονισμού, ότι υφίστατο, κατά την ημερομηνία εκείνη, κίνδυνος πρόκλησης σημαντικής ζημίας για τον κλάδο παραγωγής της Ένωσης, όπως επισήμανε η Επιτροπή στην αιτιολογική σκέψη 126 του προσωρινού κανονισμού.

Ως προς το κατά πόσον ο συγκεκριμένος κλάδος παραγωγής της Ένωσης βρισκόταν σε ευάλωτη θέση κατά το πέρας της περιόδου έρευνας.

45 Η Επιτροπή, προκειμένου να καταλήξει στο συμπέρασμα, στην αιτιολογική σκέψη 89 του προσωρινού κανονισμού, ότι ο κλάδος παραγωγής της Ένωσης βρισκόταν, κατά το πέρας της περιόδου έρευνας, σε ευάλωτη θέση, προέβη, στις αιτιολογικές σκέψεις 66 έως 87 του κανονισμού αυτού, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 3, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, στην αξιολόγηση των οικονομικών παραγόντων και δεικτών που ασκούν επιρροή στην κατάσταση του κλάδου αυτού, όπως η παραγωγή, η παραγωγική ικανότητα και το ποσοστό χρησιμοποίησής της, τα αποθέματα, ο όγκος των πωλήσεων, τα μερίδια αγοράς, η ανάπτυξη, η απασχόληση, η παραγωγικότητα, οι μισθοί, οι παράγοντες που επηρεάζουν τις τιμές πώλησης, η αποδοτικότητα και η απόδοση των επενδύσεων, η ροή ρευστότητας και η ικανότητα άντλησης κεφαλαίων, οι επενδύσεις και, τέλος, το μέγεθος του περιθωρίου ντάμπινγκ και η ανάκαμψη του κλάδου παραγωγής της Ένωσης μετά από προγενέστερες πρακτικές ντάμπινγκ.

46 Ειδικότερα, όσον αφορά τον τελευταίο αυτό παράγοντα, η Επιτροπή υπογράμμισε, στην αιτιολογική σκέψη 87 του προσωρινού κανονισμού, ότι, μολονότι είχαν επιβληθεί μέτρα αντιντάμπινγκ κατά τη διάρκεια του έτους 2006 προς αντιστάθμιση της ζημίας που προκλήθηκε από τις αποτελούσες

αντικείμενο ντάμπινγκ εισαγωγές από διάφορες χώρες, εντούτοις ο κλάδος παραγωγής της Ένωσης δεν ήταν σε θέση να επωφεληθεί πλήρως από την πρωτοφανή επέκταση της αγοράς που πραγματοποιήθηκε κατά την περίοδο ανάλυσης, δεδομένου ότι τα μερίδια αγοράς που είχαν προηγουμένως οι εισαγωγές που αποτέλεσαν αντικείμενο μέτρων αντικαταστάθηκαν από εισαγωγές κινεζικών προϊόντων. Η Επιτροπή διευκρίνισε ότι η εξέλιξη αυτή εμπόδισε την πλήρη ανάκαμψη του κλάδου παραγωγής της Ένωσης καθώς και την τάση του να επενδύει και να αναπτύσσει την παραγωγική ικανότητα για να παρακολουθήσει την ανάπτυξη της αγοράς.

47 Το Συμβούλιο επιβεβαίωσε, με τις αιτιολογικές σκέψεις 47 έως 49 του επίδικου κανονισμού, την εκτίμηση της Επιτροπής σχετικά με την ευάλωτη θέση του συγκεκριμένου κλάδου παραγωγής της Ένωσης κατά το πέρας της περιόδου έρευνας. Προς τούτο, επισήμανε, μεταξύ άλλων, ότι μολονότι ο κλάδος παραγωγής της Ένωσης δεν είχε υποστεί σημαντική ζημία κατά την περίοδο έρευνας, παρά ταύτα, δεδομένου του σημαντικού μεριδίου των εισαγωγών που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ στην αγορά της Ένωσης, ήταν εκτεθειμένος στις ζημιογόνες επιπτώσεις των εισαγωγών αυτών και ότι το μερίδιο αγοράς είχε υποχωρήσει κατά πέντε ποσοστιαίες μονάδες κατά την εξεταζόμενη περίοδο.

48 Επισημαίνεται, ωστόσο, ότι η εκτίμηση του Συμβουλίου, κατά την οποία, κατ' ουσίαν, ο κλάδος παραγωγής της Ένωσης δεν είχε πλήρως ανακάμψει από τις προγενέστερες του 2006 πρακτικές ντάμπινγκ δεν στηρίζεται σε κανένα συγκεκριμένο στοιχείο και δεν μπορεί, εν πάση περιπτώσει, να συναχθεί από τα στοιχεία και τους οικονομικούς παράγοντες που προσδιορίστηκαν στη σκέψη 45 της παρούσας αποφάσεως, δεδομένου ότι από το σύνολο των εν λόγω στοιχείων και παραγόντων καταδεικνύεται, αντιθέτως, θετική εξέλιξη της κατάστασης του κλάδου παραγωγής της Ένωσης κατά την υπό εξέταση περίοδο.

49 Πρώτον, το γεγονός ότι το μερίδιο αγοράς του κλάδου παραγωγής της Ένωσης μειώθηκε κατά πέντε μονάδες κατά την υπό εξέταση περίοδο δεν πρέπει να εκτιμηθεί μεμονωμένα. Συγκεκριμένα, πρέπει επίσης να ληφθεί υπόψη το γεγονός, αφενός, ότι το εν λόγω μερίδιο αγοράς παρέμεινε σημαντικό κατά την περίοδο έρευνας, ήτοι 63,6 % (αιτιολογική σκέψη 75 του προσωρινού κανονισμού), και, αφετέρου, ότι ο εν λόγω κλάδος παραγωγής σημείωσε αύξηση του όγκου και της τιμής των πωλήσεών του κατά την περίοδο αυτή (αιτιολογικές σκέψεις 73 και 80 του προσωρινού κανονισμού).

50 Δεύτερον, η εκτίμηση του Συμβουλίου όσον αφορά την επίπτωση των εισαγωγών από τη ΛΔΚ στις επενδύσεις του κλάδου παραγωγής της Ένωσης και όσον αφορά την ικανότητά της να αναπτύξει παραγωγική ικανότητα έρχεται σε ευθεία αντίθεση με το γεγονός ότι οι επενδύσεις του εν λόγω κλάδου παραγωγής αυξήθηκαν κατά 185 % περίπου κατά την υπό εξέταση περίοδο (αιτιολογική σκέψη 85 του προσωρινού κανονισμού).

51 Τρίτον, μολονότι η Επιτροπή επισήμανε ότι, σε περίπτωση αντιστροφής της οικονομικής τάσης, ο κλάδος παραγωγής της Ένωσης θα βρισκόταν πλήρως εκτεθειμένος στις πιθανές ζημιογόνες συνέπειες των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ (αιτιολογική σκέψη 89 του προσωρινού κανονισμού), το γεγονός αυτό, στο μέτρο που καθιστά δυνατόν μόνο να προσδιοριστεί, ενδεχομένως, μια μελλοντική ευάλωτη κατάσταση, δεν αποδεικνύει ότι ο συγκεκριμένος κλάδος παραγωγής βρισκόταν σε ευάλωτη θέση κατά το πέρας της περιόδου έρευνας.

52 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως επιβεβαιώνοντας το συμπέρασμα της Επιτροπής ότι ο συγκεκριμένος κλάδος παραγωγής της Ένωσης βρισκόταν σε ευάλωτη θέση κατά το πέρας της περιόδου έρευνας, καθόσον το συμπέρασμα αυτό δεν τεκμηριώνεται από τα κρίσιμα δεδομένα της υπό κρίση υποθέσεως.

Επί της υπάρξεως κινδύνου πρόκλησης σημαντικής ζημίας κατά το πέρας της περιόδου έρευνας

53 Προκειμένου να διαπιστώσει την ύπαρξη, κατά το πέρας της περιόδου έρευνας, κινδύνου πρόκλησης σημαντικής ζημίας για τον κλάδο παραγωγής της Ένωσης, το Συμβούλιο προέβη, στις αιτιολογικές σκέψεις 66 έως 74 του επίδικου κανονισμού, χρησιμοποιώντας κατ' ουσίαν τους τέσσερις παράγοντες που διαλαμβάνονται στο άρθρο 3, παράγραφος 9, δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού, στην εξέταση της εξέλιξης του όγκου των εισαγωγών που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ, της διαθεσιμότητας πλεονάζουσας παραγωγικής ικανότητας των εξαγωγέων, της τιμής των εισαγωγών από τη ΛΔΚ και του επιπέδου των αποθεμάτων.

54 Όσον αφορά, πρώτον, την εξέλιξη του όγκου των εισαγωγών που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ, πρέπει να υπομνησθεί ότι ο παράγοντας του άρθρου 3, παράγραφος 9, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού αφορά την ύπαρξη «[...] αύξηση[ς] σε σημαντικό ποσοστό των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ στην αγορά της [Ένωσης], η οποία αποτελεί ένδειξη για την πιθανότητα ουσιώδους αύξησης των εισαγωγών».

55 Οι εκτιμήσεις όμως της Επιτροπής που περιλαμβάνονται στις αιτιολογικές σκέψεις 115 και 116 του προσωρινού κανονισμού, κατά τις οποίες η γενική κατάσταση της αγοράς της Ένωσης δεν θα είχε «αισθητό» αντίκτυπο στην «αύξηση του όγκου» των εισαγωγών από τη ΛΔΚ και η πίεση από αυτές τις εισαγωγές στην αγορά της Ένωσης ήταν πιθανό να αυξηθεί «σημαντικά», τις οποίες επιβεβαίωσε το Συμβούλιο με τις αιτιολογικές 66 έως 68 του επίδικου κανονισμού, αντικρούονται από τα μεταγενέστερα της περιόδου έρευνας δεδομένα, τα οποία επίσης ελήφθησαν υπόψη στον εν λόγω κανονισμό.

56 Ειδικότερα, στην αιτιολογική σκέψη 52 του επίδικου κανονισμού, το Συμβούλιο επισήμανε ότι οι εισαγωγές από τη ΛΔΚ «μειώθηκαν σημαντικά» σε απόλυτους όγκους, δεδομένου ότι η ποσότητά τους μεταβλήθηκε, όπως προκύπτει από τον πίνακα που περιλαμβάνεται στην εν λόγω αιτιολογική σκέψη, από 542 840 τόνους κατά την περίοδο έρευνας σε 306 866 τόνους κατά το μεταγενέστερο της περιόδου έρευνας χρονικό διάστημα.

57 Βεβαίως, στην αιτιολογική σκέψη 68 του επίδικου κανονισμού, το Συμβούλιο υπογράμμισε ότι, «[ό]πως επίσης αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 52 ανωτέρω, αν και σε απόλυτους όγκους μειώθηκε, το μερίδιο αγοράς των κινεζικών εισαγωγών του υπό εξέταση προϊόντος αυξήθηκε ελαφρώς κατά την περίοδο μετά την ΠΕ». Εντούτοις, αυτή η «ελαφρά αύξηση», η οποία αντιστοιχούσε μόνο σε 0,7 % των μεριδίων αγοράς των εισαγωγών αυτών, δεν αρκεί, αφ' εαυτής, για να συναχθεί το συμπέρασμα ότι υπήρχε σημαντικό ποσοστό αύξησης των εισαγωγών που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ στην αγορά της Ένωσης, το οποίο θα αποτελούσε ένδειξη για την πιθανότητα ουσιώδους αύξησης των εισαγωγών. Κατά τα λοιπά, όπως επισήμανε το Συμβούλιο στην αιτιολογική σκέψη 53 του επίδικου κανονισμού, το μερίδιο αγοράς του κλάδου παραγωγής της Ένωσης μειώθηκε μόλις κατά 0,1 % μεταξύ της περιόδου έρευνας και του μεταγενέστερου της περιόδου έρευνας χρονικού διαστήματος, μεταβαλλόμενο από 63,6 % για την πρώτη σε 63,5 % για το δεύτερο.

58 Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει, υπό το πρίσμα της νομολογίας του Δικαστηρίου που παρατίθεται στη σκέψη 41 της παρούσας αποφάσεως, να υπογραμμιστεί η σημασία των μεταγενέστερων της περιόδου έρευνας δεδομένων στο πλαίσιο της ανάλυσης των προοπτικών εξέλιξης της αγοράς όσον αφορά την ύπαρξη κινδύνου πρόκλησης ζημίας, δεδομένου ότι τα στοιχεία αυτά μπορούν να χρησιμοποιηθούν προς επιβεβαίωση ή διάψευση των προβλέψεων που περιλαμβάνονται στον προσωρινό κανονισμό.

59 Εν προκειμένω, τα εν λόγω δεδομένα, που υπενθυμίζονται στις σκέψεις 56 και 57 της παρούσας αποφάσεως, δεν επιβεβαιώνουν την ύπαρξη σημαντικού ποσοστού αύξησης των εισαγωγών που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ στην αγορά της Ένωσης, το οποίο θα αποτελούσε ένδειξη για την πιθανότητα ουσιώδους αύξησης των εισαγωγών, κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 9, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού.

60 Όσον αφορά, δεύτερον, την αναξιοποίητη πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητας των εξαγωγέων, υπενθυμίζεται ότι ο παράγοντας του άρθρου 3, παράγραφος 9, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο β′, του βασικού κανονισμού αφορά «[την] ύπαρξη επαρκούς, ελεύθερα διαθέσιμης ικανότητας του εξαγωγέα ή [την] επικείμενη σημαντική αύξηση της ικανότητάς του, από την οποία προκύπτει ως πιθανή σημαντική αύξηση των εξαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ προς την [Ένωση], λαμβανομένης υπόψη της ύπαρξης άλλων εξαγωγικών αγορών, οι οποίες θα μπορούσαν ενδεχομένως να απορροφήσουν τυχόν πρόσθετες εξαγωγές».

61 Εν προκειμένω, η Επιτροπή ανέφερε, στην αιτιολογική σκέψη 118 του προσωρινού κανονισμού, ότι, «κατά την υπό εξέταση περίοδο, οι [Κ]ινέζοι εξαγωγείς [είχαν ενισχύσει] σημαντικά την εξαγωγική τους τάση, με αποτέλεσμα μια πολύ αισθητή αύξηση των εξαγωγών σε απόλυτους όρους». Στην αιτιολογική σκέψη 119 του κανονισμού αυτού, η Επιτροπή διαπίστωσε, αφενός, ότι «[τ]ο ποσοστό των κινεζικών εξαγωγών στην [Ένωση] (ως ποσοστό επί του συνόλου των […] εξαγωγών της [ΛΔΚ]) [είχε αυξηθεί] σημαντικά κατά την υπό εξέταση περίοδο», πράγμα που επιβεβαίωνε ότι «κατά την υπό εξέταση περίοδο είχε ήδη πραγματοποιηθεί μια μεταστροφή στις εξαγωγικές δραστηριότητες και η [Ένωση] είχε αποκτήσει μεγαλύτερη σημασία στη συνολική εμπορική στρατηγική των [Κ]ινέζων εξαγωγέων» και, αφετέρου, ότι «[ο]ι άλλες σημαντικές αγορές [ήταν] οι ΗΠΑ με μερίδιο 36 % (από 31 % το 2007), η Αλγερία (6 %, από 2 % το 2006) και η Νότια Κορέα (6 %, από 3 % το 2005)».

62 Βάσει αυτών, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι μπορούσε να αναμένεται «ότι σημαντικό μέρος της νέας πλεονάζουσας παραγωγικής ικανότητας θα κατευθυνθεί προς την ευρωπαϊκή αγορά» και ότι «θα επέλθει σύντομα αισθητή συρρίκνωση ορισμένων από αυτές τις αγορές, και ιδίως της αμερικανικής αγοράς», οπότε «οι όγκοι πωλήσεων που θα ελευθερωθούν μπορούν εύκολα να αλλάξουν κατεύθυνση προς την αγορά της [Ένωσης]». Το Συμβούλιο επιβεβαίωσε τα συμπεράσματα αυτά με τις αιτιολογικές σκέψεις 69 έως 71 του επίδικου κανονισμού.

63 Συναφώς, επισημαίνεται, ωστόσο, ότι η ανάλυση που διαλαμβάνεται στον επίδικο κανονισμό, όσον αφορά την πιθανότητα αλλαγής κατεύθυνσης των εξαγωγών από τη ΛΔΚ προς την αγορά της Ένωσης είναι ελλιπής ως προς δύο σημεία. Αφενός, στην ανάλυση αυτή δεν ελήφθησαν υπόψη στοιχεία τα οποία ήταν ωστόσο κρίσιμα για την εξήγηση της αύξησης των εισαγωγών από τη ΛΔΚ προς την Ένωση. Ειδικότερα, στον επίδικο κανονισμό δεν γίνεται μνεία του γεγονότος, το οποίο διαλαμβάνεται στην αιτιολογική σκέψη 130 του προσωρινού κανονισμού, ότι υπήρχε «σαφής χρονική σύμπτωση μεταξύ της ταχείας αύξησης του μεριδίου αγοράς των κινεζικών προϊόντων και της αντίστοιχης σημαντικής φθοράς που υπέστησαν τα μερίδια αγοράς των εισαγωγών προϊόντων από τη Ρωσία και την Ουκρανία, που ήταν οι πλησιέστεροι ανταγωνιστές από άποψη τιμών», ενώ το γεγονός αυτό ήταν κρίσιμο για να εξηγηθεί, τουλάχιστον εν μέρει, η αύξηση του ποσοστού των κινεζικών εξαγωγών προς την Ένωση κατά την υπό εξέταση περίοδο. Αφετέρου, στον επίδικο κανονισμό δεν ελήφθη υπόψη η ικανότητα των άλλων εξαγωγικών αγορών οι οποίες προσδιορίσθηκαν να απορροφήσουν πρόσθετες εξαγωγές. Όπως προκύπτει δε από τα δεδομένα που μνημονεύονται στη σκέψη 61 της παρούσας αποφάσεως, η εξέλιξη των εξαγωγών προς τις αγορές αυτές ήταν ανοδική κατά την ίδια περίοδο.

64 Υπό τις συνθήκες αυτές, από τα πραγματικά περιστατικά της υπό κρίση υποθέσεως δεν μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι συνέτρεχε ο παράγοντας του άρθρου 3, παράγραφος 9, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο β′, του βασικού κανονισμού.

65 Όσον αφορά, τρίτον, την τιμή των εισαγωγών από τη ΛΔΚ, υπενθυμίζεται ότι ο παράγοντας του άρθρου 3, παράγραφος 9, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο γ′, του βασικού κανονισμού αφορά «το κατά πόσον τα εισαγόμενα προϊόντα εισέρχονται σε τιμές που θα είχαν ως αποτέλεσμα τη σε σημαντικό βαθμό συμπίεση ή παρεμπόδιση της αύξησης των τιμών που θα είχε σημειωθεί σε αντίθετη περίπτωση και οι οποίες είναι πιθανό να οδηγήσουν σε αύξηση της ζήτησης για επιπλέον εισαγωγές».

66 Εν προκειμένω, στις αιτιολογικές σκέψεις 120 και 121 του προσωρινού κανονισμού, η Επιτροπή διαπίστωσε, αφενός, ότι, κατά την υπό εξέταση περίοδο, οι τιμές των εισαγωγών από τη ΛΔΚ ήταν σημαντικά χαμηλότερες όχι μόνον από τις τιμές του κλάδου παραγωγής της Ένωσης, αλλά και από τις τιμές τρίτων χωρών και, αφετέρου, ότι δεν υπήρχε κανένας λόγος να θεωρηθεί ότι σε ένα οικονομικό περιβάλλον χαρακτηριζόμενο από σημαντική πτώση της ζήτησης μπορεί να υπάρξει τάση αύξησης των χαμηλών τιμών. Στην αιτιολογική σκέψη 122 του κανονισμού αυτού, η Επιτροπή υπογράμμισε ότι οι τιμές των εισαγωγών από τη ΛΔΚ αυξήθηκαν κάπως μετά την περίοδο έρευνας, γεγονός που αντικατοπτρίζει πάνω απ' όλα την παγκόσμια αύξηση της τιμής ορισμένων σημαντικών πρώτων υλών. Στην αιτιολογική σκέψη 123 του εν λόγω κανονισμού, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι «πολύ χαμηλές τιμές» των εισαγωγών που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ είχαν διπλό αρνητικό αντίκτυπο, δηλαδή, αφενός, πιθανή μεταστροφή προς τις εισαγωγές που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ και, αφετέρου, «φαινόμενο ύφεσης» τόσο από την άποψη του μειούμενου όγκου πωλήσεων όσο και από την άποψη των χαμηλότερων προτεινόμενων τιμών από τους παραγωγούς της Ένωσης και από άλλες πηγές.

67 Με τον επίδικο κανονισμό, το Συμβούλιο διαπίστωσε ότι, μετά την περίοδο έρευνας, οι τιμές των εισαγωγών από διαφορετικές πηγές, και ιδίως από τη ΛΔΚ, αυξήθηκαν σημαντικά, όπως και οι τιμές του κλάδου παραγωγής της Ένωσης. Ο ως άνω κανονισμός επιβεβαίωσε τα συμπεράσματα της Επιτροπής που υπομνήσθηκαν στην προηγούμενη σκέψη, επισημαίνοντας, στην αιτιολογική σκέψη του 73, ότι από την ανάλυση του καταλόγου των τιμών του κλάδου παραγωγής της Ένωσης και των τιμών συγκρίσιμων προϊόντων που εισήχθησαν από τη ΛΔΚ, η οποία πραγματοποιήθηκε μετά την περίοδο έρευνας, «διαπιστώθηκε ότι η εξέλιξη των τιμών ήταν παράλληλη».

68 Ωστόσο, μια τέτοια «παράλληλη εξέλιξη» των τιμών δεν επιβεβαιώθηκε από τα οικονομικά δεδομένα του μεταγενέστερου της περιόδου έρευνας χρονικού διαστήματος, όπως αυτά περιλαμβάνονται στον ίδιο τον επίδικο κανονισμό. Συγκεκριμένα, από τις αιτιολογικές σκέψεις 52 και 53 του κανονισμού αυτού προκύπτει ότι, αφενός, η διαφορά μεταξύ της τιμής πώλησης του κλάδου παραγωγής της Ένωσης και της τιμής πώλησης των εισαγωγών από τη ΛΔΚ μειώθηκε περίπου κατά 10 % μεταξύ της περιόδου έρευνας και του μετά την έρευνα χρονικού διαστήματος, μεταβαλλόμενη από το 40 % περίπου που ήταν κατά την πρώτη (476 EUR ανά τόνο) σε 30 % περίπου κατά το δεύτερο (448 EUR ανά τόνο). Αφετέρου, ενώ, κατά το μεταγενέστερο της περιόδου έρευνας χρονικό διάστημα, οι τιμές του ενωσιακού κλάδου παραγωγής αυξήθηκαν κατά 18,7 %, οι τιμές των κινεζικών εισαγωγών αυξήθηκαν κατά περισσότερο από 35 %.

69 Εν πάση περιπτώσει, ακόμη και αν υποτεθεί ότι ήταν δυνατόν να αποδειχθεί μια τέτοια παράλληλη εξέλιξη των τιμών και ότι η αύξηση των τιμών του συγκεκριμένου προϊόντος για το μεταγενέστερο της περιόδου έρευνας χρονικό διάστημα ήταν δυνατόν να εξηγηθεί από την άνοδο των τιμών των πρώτων υλών, οι περιστάσεις αυτές δεν μπορούν να τεκμηριώσουν τα συμπεράσματα της Επιτροπής που παρατίθενται στην αιτιολογική σκέψη 123 του προσωρινού κανονισμού και επιβεβαιώθηκαν από το Συμβούλιο με την αιτιολογική σκέψη 73 του επίδικου κανονισμού, σχετικά με την ύπαρξη αρνητικού αντίκτυπου των «πολύ χαμηλών» τιμών των εισαγωγών από τη ΛΔΚ επί των τιμών και των ποσοτήτων του κλάδου παραγωγής της Ένωσης.

70 Πράγματι, όσον αφορά, αφενός, τον αντίκτυπο επί των τιμών του κλάδου παραγωγής της Ένωσης, ο παράγοντας του άρθρου 3, παράγραφος 9, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού συνίσταται στο κατά πόσον τα εισαγόμενα προϊόντα εισέρχονται στην Ένωση σε τιμές που θα είχαν ως αποτέλεσμα τη «σε σημαντικό βαθμό συμπίεση» των τιμών που χρεώνονται εντός της Ένωσης ή «παρεμπόδιση της αύξησης των τιμών». Ωστόσο, το συμπέρασμα αυτό δεν επιβεβαιώνεται από τα μεταγενέστερα της περιόδου έρευνας δεδομένα, όπως αυτά εκτίθενται στις σκέψεις 56 και 57 της παρούσας απόφασης. Αφετέρου, όσον αφορά το φαινόμενο ύφεσης από την άποψη του μειούμενου όγκου πωλήσεων του ενωσιακού κλάδου παραγωγής λόγω των «πολύ χαμηλών» τιμών, πρέπει να υπομνησθεί ότι το μερίδιο αγοράς του συγκεκριμένου κλάδου του κλάδου παραγωγής μειώθηκε, κατά το μεταγενέστερο της περιόδου έρευνας χρονικό διάστημα, μόλις κατά 0,1 ποσοστιαία μονάδα, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 53 του επίδικου κανονισμού.

71 Επομένως, από τα πραγματικά περιστατικά της υπό κρίση υπόθεσης δεν προκύπτει ότι μπορεί να γίνει δεκτό ότι συνέτρεχε ο παράγοντας του άρθρου 3, παράγραφος 9, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο γ′, του βασικού κανονισμού.

72 Όσον αφορά τέλος, τέταρτον, το επίπεδο των αποθεμάτων του υπό έρευνα προϊόντος, το οποίο προβλέπεται ρητώς στο άρθρο 3, παράγραφος 9, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο δ′, του βασικού κανονισμού ως ένας από τους κρίσιμους παράγοντες για τον προσδιορισμό της ύπαρξης κινδύνου πρόκλησης σημαντικής ζημίας για τον κλάδο παραγωγής της Ένωσης, με τον επίδικο κανονισμό επιβεβαιώθηκε, στην αιτιολογική σκέψη 74, το συμπέρασμα της Επιτροπής που περιλαμβάνεται στην αιτιολογική σκέψη 124 του προσωρινού κανονισμού, κατά το οποίο ο παράγοντας αυτός δεν είχε «ιδιαίτερη σημασία» για την ανάλυση της ύπαρξης τέτοιου κινδύνου, δεδομένου ότι «αποθέματα διατηρούν συνήθως οι έμποροι (αποθήκες) και όχι οι παραγωγοί» και «δεν βρέθηκαν αποδεικτικά στοιχεία που να μαρτυρούν δραστηριότητες συσσώρευσης αποθεμάτων σε βαθμό που να μπορούν να επηρεάσουν σημαντικά την αγορά στο εγγύς μέλλον».

73 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι εσφαλμένως το Συμβούλιο έκρινε, με τον επίδικο κανονισμό, ότι υφίστατο, υπό το πρίσμα των παραγόντων του άρθρου 3, παράγραφος 9, δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού, κίνδυνος πρόκλησης σημαντικής ζημίας για τον κλάδο παραγωγής της Ένωσης, και ως εκ τούτου το Συμβούλιο υπέπεσε επίσης σε παράβαση του άρθρου 3, παράγραφος 9, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού αυτού, κατά το οποίο, αφενός, για να διαπιστωθεί κατά πόσον υφίσταται κίνδυνος πρόκλησης σημαντικής ζημίας, λαμβάνονται υπόψη τα πραγματικά περιστατικά, και όχι απλώς τυχόν ισχυρισμοί, εικασίες ή μεμακρυσμένες πιθανότητες, και, αφετέρου, η μεταβολή των περιστάσεων, που θα δημιουργούσε κατάσταση υπό την οποία είναι πιθανή η πρόκληση ζημίας από το ντάμπινγκ, πρέπει να είναι δυνατόν να προβλεφθεί με βεβαιότητα και να είναι επικείμενη.

74 Το συμπέρασμα αυτό δεν κλονίζεται από κανένα από τα επιχειρήματα που προέβαλαν η Επιτροπή και το Συμβούλιο με τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν δυνάμει του άρθρου 23, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

75 Η Επιτροπή υποστηρίζει, πρώτον, ότι η ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού κατά τρόπο σύμφωνο με τη συμφωνία αντιντάμπινγκ του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ) οδηγεί στο συμπέρασμα ότι ο νομοθέτης της Ένωσης παρέχει στην αρμόδια για την έρευνα αντιντάμπινγκ αρχή την ελευθερία να επιλέγει εκείνον ή εκείνους από τους παράγοντες που διαλαμβάνονται στη διάταξη αυτή για να στηρίξει το συμπέρασμά της σχετικά με την ύπαρξη κινδύνου πρόκλησης σημαντικής ζημίας στον κλάδο παραγωγής της Ένωσης, υπό τη μόνη προϋπόθεση ότι για το συμπέρασμα αυτό λαμβάνονται υπόψη «τα πραγματικά περιστατικά, και όχι απλώς τυχόν ισχυρισμοί, εικασίες ή μεμακρυσμένες πιθανότητες». Η Επιτροπή προσθέτει ότι η ύπαρξη κινδύνου πρόκλησης ζημίας πρέπει να εξετάζεται υπό το πρίσμα όλων των σχετικών περιστάσεων και όχι μόνον υπό το πρίσμα των τεσσάρων παραγόντων που μνημονεύονται στο άρθρο 3, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού. Ειδικότερα, παρατηρεί ότι, μολονότι είναι αληθές ότι ο παράγοντας που αφορά τη συρρίκνωση της ζήτησης στην αγορά της Ένωσης, όπως αυτός εξετάζεται στις αιτιολογικές σκέψεις 91 έως 111 και 126 του προσωρινού κανονισμού, δεν μνημονεύεται ρητώς στη διάταξη αυτή, εντούτοις εξακολουθεί να είναι κρίσιμος για την απόδειξη της ύπαρξης κινδύνου πρόκλησης σημαντικής ζημίας για τον κλάδο παραγωγής της Ένωσης.

76 Συναφώς, διαπιστώνεται ότι, με την επιχειρηματολογία αυτή, η Επιτροπή επιδιώκει, στην πραγματικότητα, να αμφισβητήσει την ορθότητα των εκτιμήσεων στις οποίες προέβη το Γενικό Δικαστήριο με την απόφαση της 29ης Ιανουαρίου 2014, Hubei Xinyegang Steel κατά Συμβουλίου (T-528/09, EU:T:2014:35), μολονότι η απόφαση αυτή, η οποία επικυρώθηκε με την απόφαση του Δικαστηρίου της 7ης Απριλίου 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava κ.λπ. κατά Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P και C-193/14 P, EU:C:2016:209), έχει καταστεί αμετάκλητη και η Επιτροπή, αν και είχε τη δυνατότητα να την προσβάλει με την άσκηση αναίρεσης, δεν το έπραξε. Το εν λόγω θεσμικό όργανο δεν μπορεί, συνεπώς, να επικαλεστεί τις παρατηρήσεις που υπέβαλε στο

πλαίσιο προδικαστικής διαδικασίας για την εκτίμηση του κύρους μιας πράξης, προκειμένου να προσβάλει εμμέσως την απόφαση αυτή του Γενικού Δικαστηρίου. Επομένως, παρέλκει η επί της ουσίας εξέταση των επιχειρημάτων αυτών της Επιτροπής.

77 Δεύτερον, το Συμβούλιο και η Επιτροπή υποστηρίζουν ότι ο εκτελεστικός κανονισμός 2015/2272 και η εκτελεστική απόφαση 2018/928 αποδεικνύουν, αφενός, την ύπαρξη κινδύνου πρόκλησης σημαντικής ζημίας για τον κλάδο παραγωγής της Ένωσης και, αφετέρου, ότι ο κίνδυνος αυτός θα επερχόταν αν ο επίδικος κανονισμός είχε κηρυχθεί erga omnes ανίσχυρος.

78 Ως προς το ζήτημα αυτό, αφενός, υπενθυμίζεται ότι ο έλεγχος του κύρους πράξης στον οποίο προβαίνει το Δικαστήριο στο πλαίσιο αίτησης προδικαστικής αποφάσεως πρέπει, κατά κανόνα, να στηρίζεται στην κατάσταση που υφίστατο κατά τον χρόνο έκδοσης της πράξης αυτής (απόφαση της 9ης Ιουλίου 2020, Donex Shipping and Forwarding, C-104/19, EU:C:2020:539, σκέψη 43 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

79 Αφετέρου, όπως υπενθύμισε το Δικαστήριο με την απόφαση της 7ης Απριλίου 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava κ.λπ. κατά Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P και C-193/14 P, EU:C:2016:209, σκέψη 71), η ύπαρξη κινδύνου πρόκλησης σημαντικής ζημίας για τον κλάδο παραγωγής της Ένωσης πρέπει να αποδεικνύεται κατά την ημερομηνία της θεσπίσεως του μέτρου αντιντάμπινγκ, ημερομηνία η οποία, εν προκειμένω, αντιστοιχεί στην ημερομηνία έκδοσης του επίδικου κανονισμού.

80 Επομένως, η έκδοση τόσο του εκτελεστικού κανονισμού 2015/2272 όσο και της εκτελεστικής απόφασης 2018/928, που επήλθε μετά την έκδοση του επίδικου κανονισμού, δεν μπορούσε να επηρεάσει το κύρος του.

81 Εξάλλου, ούτε από τον εκτελεστικό αυτό κανονισμό ούτε από την εν λόγω εκτελεστική απόφαση μπορεί να συναχθεί ότι, κατά τον χρόνο εκδόσεως του επίδικου κανονισμού, υφίστατο κίνδυνος πρόκλησης σημαντικής ζημίας για τον κλάδο παραγωγής της Ένωσης.

82 Επομένως, καθόσον, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 45 έως 73 της παρούσας αποφάσεως, το Συμβούλιο παρέβη, με την έκδοση του επίδικου κανονισμού, τις συνδυασμένες διατάξεις του άρθρου 3, παράγραφος 9, και του άρθρου 9, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι ο επίδικος κανονισμός είναι ανίσχυρος.

Επί των δικαστικών εξόδων

83 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφαίνεται:

Ο κανονισμός (ΕΚ) 926/2009 του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 2009, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ορισμένων σωλήνων κάθε είδους χωρίς συγκόλληση από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, είναι ανίσχυρος.

(υπογραφές)